

ланхтонъ нѣмаше съмнѣніе че Ангели-тѣ Божіи бѣхъ съ тѣхъ, распрѣвахъ и уничтожавахъ тѣзи тѣхны неприятели.

Подъ такыва обстоятелства, легко ся тълкува какъ ся породи приказска-та че *Жижка* прѣдъ смърть-тж си (той умрѣ на 11. Октовр. 1424 отъ морь) ужъ былъ казалъ, слѣдъ смърть-тж му, да одержтъ кожж-тж му и да покрыжтъ съ нехъ единъ тѣпнъ, отъ звукъ на кого-то ще бѣгати врагове-тѣ имъ. Но това е истинно: единъ царь пѣтуваше еднѣждъ къмъ *Шаслау*, гдѣ-то *Жижка* былъ погрѣбенъ, и по обычая си желаше да свърши молитвж-тж си въ църквж-тж. Надъ олтарь-тѣ той съзрѣ единъ желѣзенъ кривакъ, кой-то принадлежеше на *Жижка*, той ся уплаши и извика: «Увы! страшило-то уплашва още дълго слѣдъ смърть тж си живи-тѣ.» Съ тѣзи думы остави църквж-тж и отиде въ *Куттенбергъ* кое-то бѣше една мила по далеко отъ *Шаслау*, гдѣ-то бѣше ся рѣшилъ напрѣдъ да принощува. Въ 1620 година разорихъ тойзи гробъ.

Слѣдъ смърть-тж на *Жижка*, *Таворіане-тѣ* избрахъ *Проконія* за свой прѣдводитель, кой-то подобно ся отличи съ храбрость-тж си, но не можалъ да сполучи за да добые за *Таворіане-тѣ* свободж на вѣроисповѣданіе-то. Главна-та причина на това е было раздвоеніе-то кое-то е станжло между послѣдователи-тѣ на *Хусса*. Най-големо-то число отъ тѣхъ поискахъ почти само употрѣбленіе-то на чашж-тж за міряны-тѣ;